

El porter Juan Carlos Martín no continuarà a Montilivi l'any vinent

Després de set temporades (l'última d'elles en blanc a conseqüència d'una lesió de gravetat), no renovarà el seu lligam; a la porteria es mantenen amb contracte Gazzaniga, Kravtsov i Fuidias

La trajectòria de Juan Carlos al Girona és impecable: considerat un pilar indispensable de portes endins del vestidor, per la seva implicació, els èxits recentment viscuts durant l'etapa de Michel Sánchez a la banqueta no s'entendrien sense la seva presència. Va ser fonamental a Burgos, en aquella última jornada en què, amb una aturada escandalosa, va aconseguir mantenir el zero a la porteria i classificar l'equip per al play-off d'ascens. Allà, va tornar a fer un recital, especialment en el partit de tornada de les semifinals a Eibar, amb aturades clau que van permetre als gironins recuperar el seu lloc a la màxima categoria. Juan Carlos, de 38 anys, mai no ha alçat la veu, i això que ha hagut de veure com l'asseien a la banqueta un parell de cops, relegant-lo a un paper menor en l'aspecte esportiu. Va arribar l'estiu del 2019, el del primer descens a Segona, procedent del Lugo a cost zero, i ràpidament Juan Carlos Unzué el va assenyalar com a porter titular. En terres gallegues encara recorden el gol que va fer, des del seu propi camp, en un partit de Lliga. Si no l'han vist, es pot trobar fàcilment a YouTube. Tornant al curs 2019-20, Juan Carlos va ser titular des de la jornada 1 fins a la 21, en què els blanc-i-vermells ja havien assumit que pujar no seria un camí de roses, i van acabar l'any natural perdent 0-3 a Montilivi contra el Mirandés. Juan Carlos va ser titular amb Unzué, Juan Carlos Moreno i l'inici de l'etapa de Pep Lluís Martí, que va decidir, a principis del 2020, que qui havia de sortir des del principi era Asier Riesgo, el porter que va acabar el curs amb Francisco Rodríguez i aquella maleïda final contra l'Elx. L'any següent, també amb Francisco, Juan Carlos no va començar la temporada jugant. I tampoc no es va queixar. El titular era Muric, que després d'una cantada garrafal a Montilivi contra el Fuenlabrada i d'un començament de Lliga amb 0 punts de 6, va ser relegat pel castellà, que, llavors sí, no se'n va perdre ni una. En el record d'aquella temporada hi ha actuacions que freguen la fantasia, com la victòria a l'estadi contra l'Espanyol (1-0). Juan Carlos ho va aturar tot, aquell dia. A final de curs, va ser dels més afectats emocionalment en la remuntada del Rayo Vallecano en la final del play-off. Era el segon consecutiu que es perdia. Amb l'aterratge de Michel, Juan Carlos va ser fix durant més d'un any: es va estrenar en el debut del madrileny contra l'Amorebieta, va ser clau en el tram final ja esmentat, i va iniciar la següent temporada a Primera jugant, malgrat que Michel havia demanat Paulo Gazzaniga. Una sèrie de resultats negatius, combinats amb algunes errades individuals, van propiciar el canvi i l'argentí li va pispar la porteria en la jornada 11, a finals d'octubre. Només la va abandonar provisionalment aquest curs un parell de jornades, amb el fitxatge de Ter Stegen. Ni l'any de la Champions, on no va ser inscrit (va realitzar els escalfaments dels partits com si ho estigués, en un gest pels serveis prestats), ni més endavant, Juan Carlos ha tingut opcions reals de ser titular amb continuïtat i només ha participat en rondes esporàdiques de la Copa del Rei o en la Copa Catalunya, en què el passat estiu va donar el títol al Girona des de la tanda de penals. L'escenari deixarà al Girona amb tres porters amb contracte: Gazzaniga, Kravtsov i Fuidias, que torna de la seva cessió al Nàstic (Rubén Blanco i Ter Stegen també acaben el vincle). Caldrà veure què passa amb cadascun, perquè serà el nou entrenador qui decidirà el seu futur i tots els moviments.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/06/08/porter-juan-carlos-martin-continuara-131123317.html>